

Motion till riksdagen 2009/10:Kr314

av **Eva Selin Lindgren m.fl. (c, m, fp, kd)**

Museinätverk 1814 för fred och global utveckling

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att etablera Museinätverk 1814 för fred och global utveckling.

Motivering

År 2014 kommer Sverige att kunna fira ”200 år av fred” om inte något oförutsett händer. Detta är en unik situation mot bakgrund av de många konflikter som under de senaste två hundra åren ägt rum i andra länder och de hot mot fred och säkerhet som finns i världen idag. Sverige har en lång tradition av att lösa inre och yttre hot och konflikter med fredliga medel. Dock kan vi konstatera att information, analyser och dokumentation om hur fredsarbete praktiskt bedrivits i Sverige och globalt hittills inte haft någon synlig plats i museivärlden.

Sedan det kalla krigets slut 1989 äger de flesta konflikter rum inom stater, inte mellan stater. De två traditionella metoderna, diplomati och militär intervention, är därför inte helt tillräckliga i dagens värld. Det civila samhällets organisationer måste också medverka att förebygga våld och krig. Fredsforskare och historiker har visat att civilmotstånd och icke-våldsmetoder är dubbelt så effektiva som användning av våld och vapen för att hindra konflikter och krig. Men samhället behöver handla snabbare och effektivare inför hotande konflikter. Att enbart varna är inte tillräckligt.

Det är också angeläget att berätta om positiva händelser och förhållanden som hindrat att våld bryter ut. Här kan de svenska erfarenheterna under de 200 åren tjäna som inspiration för att förmå såväl beslutsfattare som enskilda människor i våldsdrabbade länder att våga handla i konfliktförebyggande

Fel! Okänt namn på

anda. Sveriges exempel skulle då kunna ge utsatta människor en strimma av hopp om att fred också ska kunna bli möjligt i andra länder och regioner.

Utmaningen för Sverige och världens länder är att skapa ytterligare ”200 år av fred” efter 2014 och möta hot mot säkerheten i globaliseringens, terrorismens och klimat-hotens tid. Vägen dit går över ”frihet, rättvisa, demokrati, tolerans, solidaritet, samarbete, pluralism, kulturell mångfald, dialog och förståelse” enligt FN:s generalförsamling (resolution 57/337).

Sveriges riksdag beslöt redan 2001 att lägga tonvikten i fredssträngningarna på konfliktförebyggande åtgärder (En säkerhetsordning för 2000-talet, 2000/01:UU4). Både när det gäller konflikter mellan stater och inom stater är det en nyckelfråga hur man kan utrusta stater och samhällen så att de blir i stånd att lösa sina egna konflikter. En sådan fredskultur utgör en grund för utvecklingen av infrastrukturer med institutioner och processer som stödjer fred och global utveckling. Även om varje land och region har sina egna särdrag finns det vissa erfarenheter av fredsarbete som vi alla kan lära något av.

I enlighet med vad som föreslagits av FN:s generalförsamling anser vi att Sverige bör satsa på en uppbyggnad av *lokala och nationella resurser för förebyggande åtgärder* med syftet att utbilda och utrusta de lokala aktörerna – det civila samhällets organisationer, myndigheter, näringsliv och medier – med kunskap och förmåga att bidra till en demokratisk, hållbar och fredlig utveckling i världen. Dessa lokala aktörer som således bildar ett nätverk för fred bör ha förgreningar över hela Sverige. Enligt vår mening bör förgreningarna kunna förläggas till museer. Många städer och länder i världen har byggt upp fredsmuseer, bl.a. åtta städer i Japan. I Göteborg finns redan Världskulturmuseet, som är ett statligt finansierat museum inom myndigheten Statens museer för världskultur. Enligt museets egen beskrivning är det ”*en del av ett nationellt initiativ som skall knyta samman de historiska, etnografiska museisamlingarna med samtidens utveckling av globalisering och internationalisering, med en stadigt växande migration och världsomspännande kulturell mångfald*”. Vi menar att Världskulturmuseet i Göteborg bör byggas ut med en avdelning som fyller funktionen hos ett fredsmuseum vars övergripande syfte är att bidra till att många olika aktörer får förståelse för vår tids möjligheter att förebygga våld och väpnade konflikter och en vilja att medverka till arbetet för icke-våld och fred såväl lokalt och nationellt som internationellt.

I andra delar av Sverige bör det gå att finna museer – eller bibliotek – som kan fylla en motsvarande funktion. Genom ett nära samarbete mellan museerna kan dessa både stödja och komplettera varandra. De lokala organisationerna bör bli ett stöd för lärare och den unga generationen och omfatta flera olika verksamhetsdelar. De ska t.ex. kunna medverka i utbildningar på olika nivåer – t.ex. workshoppar om icke-våld och konflikthantering för skolbarn och dagisbarn och även vara en resurs för utbildning av professionella freds- och utvecklingsarbetare. De bör även samla in och dokumentera forskningsrapporter och information om kurser och konferenser, presentera utställningar och aktuella filmer samt även dokumentera Sveriges biståndsarbete i andra länder.

Fredsjubileet 2014 är ett tillfälle när vi i Sverige tacksamt kan fira vår fredshistoria och samtidigt manifesterar viljan att kraftfullt och kreativt bidra

Fel! Okänt namn på

till en hållbar och fredlig värld. Vi menar att 2014 är ett lämpligt år att synliggöra det fredsarbete som under många generationer bedrivits i Sverige och samtidigt bidra till att många olika aktörer får förståelse för vår egen tids möjligheter att förebygga våld och väpnade konflikter såväl lokalt och nationellt som internationellt.

Vi vill uppmana regeringen att se över vilka möjligheter som finns till uppbyggnad och finansiering av ett sådant museinätverk som beskrivs i motionen.

Stockholm den 2 oktober 2009

Eva Selin Lindgren (c)

Lisbeth Grönfeldt Bergman (m)

Annelie Enochson (kd)

Anita Brodén (fp)